

Ю.М. ШИШКІНА, магістр НТУ «ХПІ»,
Л.В. ПОГОРЄЛОВА, аспірантка НТУ «ХПІ»

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Виконано аналіз сучасного стану української банківської системи та тенденцій її розвитку в майбутньому. Розглянуто необхідність розвитку банківської сфери для принадлиності її для іноземних інвесторів. Обґрунтовано ефективність залучення іноземного капіталу.

Выполнен анализ современного состояния украинской банковской системы и тенденций ее развития в будущем. Рассмотрено необходимость развития банковской сферы для привлекательности ее для иностранных инвесторов. Обоснована эффективность привлечения иностранного капитала.

The analysis of the modern state of the Ukrainian banking system and its progress trends is executed in the future. The necessity of development of bank sphere is considered for the attractiveness of it for foreign investors. Efficiency of bringing in of foreign capital is grounded.

Ключові слова: економіка, банківська система, іноземний капітал, банківські послуги, конкурентоспроможність.

Вступ. На сьогоднішній день процеси глобалізації світової економіки активізувалися в Україні та вплинули на її фінансово-банківську систему. Отже, українська економічна політика повинна бути адекватною і спрямованою на мінімізацію втрат, а також максимізацію вигоди від участі у світовому процесі поділу праці.

Дослідженням конкурентоспроможності українських банків займалися такі вчені, як Геєць В.В., Камаєв В.Д., Савченко І.П. та ін. Однак, треба визначити основні причини виходу іноземних банків на український ринок, та розробити рекомендації для оптимізації допуску іноземного банківського капіталу.

Українська банківська система однією з перших проходить процес прискорення інтеграції шляхом розширення присутності в ній іноземного капіталу. І чим швидше держава визначить і почне відстоювати національні інтереси в цьому процесі, тим більше корисними й менш негативними будуть його наслідки.

Постановка задачі. Як слідує з вищенаведеного, українська банківська система знаходиться зараз на етапі свого становлення та розвитку. У цьому зв'язку постає необхідність розробки і застосування відповідних стратегій

розвитку банків та підвищення їх конкурентоспроможності на світовому рівні.

Методологія. Методологічною базою дослідження є методи економічного аналізу, порівняння теорії, визначення ефективності нововведень.

Результати дослідження. Проведений нами аналіз довів, що присутність банків з іноземним капіталом у банківській системі України відповідає інтересам розвитку національної фінансової системи, сприяє залученню іноземних інвестицій і розширенню ресурсної бази соціально-економічного розвитку. У той же час існують досить серйозні фінансові й економічні ризики швидкого росту частки іноземного банківського капіталу, пов'язані з можливою втратою суверенітету в сфері грошово-кредитної політики, можливим посиленням нестабільності, несподіваними коливаннями ліквідності банків, спекулятивними змінами попиту та пропозиції на грошово-кредитному ринку, можливим відтоком фінансових ресурсів. Тому рішення питання про форми й масштаби розширення присутності іноземного банківського капіталу на ринку банківських послуг повинно відповідати стратегічним цілям соціально-економічного розвитку, підвищенню національної конкурентоспроможності, економічної безпеки, зміцнення грошово-кредитної системи України.

Протягом 2008 року кількість банків з іноземним капіталом продовжувала збільшуватися. Таким чином, іноземний капітал займає усе більше значне місце в банківській системі України. І підвищення його ролі буде позитивно впливати на розвиток банківської системи в цілому внаслідок посилення міжбанківської конкуренції.

Таким чином, основні напрямки оптимізації допуску іноземного банківського капіталу повинні знайти рішення при розробці й реалізації національної стратегії розвитку банківської системи. Таким чином, можна сформулювати наступні рекомендації:

1.) Збільшення частки іноземного банківського капіталу в банківській системі повинне відбуватися поступово - із створенням сприятливих внутрішніх умов розвитку банківського сектора й підвищення конкурентоспроможності національного банківського капіталу. Допуск філій закордонних банків повинен здійснюватися не раніше, ніж після вступу до СОТ, з можливістю подальшого уточнення і диференціації цієї норми для окремих видів діяльності.

2.) Зміцнення й подальший розвиток сегмента банків з державним капіталом, що спеціалізуються на забезпеченні стратегічних соціальних, структурних і зовнішньоекономічних завдань економічного росту.

3) Введення нормативно-організаційної селекції та моніторинг доступу іноземного банківського капіталу на основі національних пріоритетів розвитку; увести заборону на доступ банків з офшорних зон.

4) Розробка чітких правил продажу банків з національним капіталом закордонним власникам .

Реалізація заходів дозволить нейтралізувати або мінімізувати негативні наслідки збільшення частки іноземного капіталу в банківській системі України, а також повною мірою скористатися перевагами такої присутності для подальшого розвитку національної економіки, зміцнення грошово-кредитного ринку й фінансової системи в цілому.

Висновки. Таким чином можна зробити висновок, що збільшення іноземного капіталу позитивно впливає на конкурентоспроможність і фінансову стійкість Українських комерційних банків.

Список літератури: 1. *Камаев В.Д.* Экономическая теория. - М., «Валдос», 2000. – 501.
2. *Геец В.В.* Иностранный капитал в банковской системе Украины // Зеркало Недели. - 2006-№26. - с.26-28.3. <http://www.zn.ua/>

Надійшла до редакції 14.11.2008 р.

УДК 338.45: 658.588

С.М. ПОГОРЕЛОВ, к.е.н., доцент, НТУ „ХП”,

В.А. КУЧИНСЬКИЙ, старший викладач, НТУ „ХП”

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Розглянута роль виробничої програми та сучасні підходи до її формування на основі обґрунтованого аналізу стану зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства. Визначено найбільш оптимальний підхід до формування виробничої програми підприємства.

The role of the production program and modern approaches is considered to its forming on the basis of the grounded analysis of the state of external and internal environment of enterprise. The most optimum approach is certain to forming of the production program of enterprise.

Вступ. Стратегія та цілі підприємства, заплановані на конкретний період, є основою розроблення стратегічного плану, в якому визначається стратегічне становище підприємства на основі аналізу конкурентного зовнішнього середовища та внутрішніх особливостей підприємства.

Найскладніший напрям діяльності підприємства – виробнича діяльність, її організація, планування й оперативне регулювання в просторі та часі.